

Nadučiteljevo slavlje.

Slavnostna deklamacija ob proslavi 25 letnega službovanja gosp. Vinka Brceta v šent Janžu na Dolenjskem dne 12. julija 1924.

Osebe: Deček in dve deklici. Deček v sredi in drži v desnici šopek vrtnic v vseh barvah. Na njegovi desni strani prva deklica s šopkom klasja in trtne mladike z grozdličem v desnici, na levi druga deklica s šopkom gozdnih cvetic v levici.

DEČEK:

Za našo občino šentjansko pomemben je današnji dan: let dvajsetpet že danes mine, odkar k nam v službo bil poslan gospod Brcé, naš nadučitelj, kot naše šole je voditelj. Kot tak pa ves čas neumorno za šolo delal je in dom, in ko še pod avstrijskim jarmom krivili so se drugi k tlom, zvest narodu in domovini on ni se klanjal pred tujčini. Vedoč, da le napredek splošen pomaga ljudstvu v boljše dni, povsod preganjal je nevednost, ki trla naše je ljudi, in šolarčki njegovi mali zavedni so možjé postali. Mi šolarji sedanji tudi dorastemo nekoč v možé in vsi hvaležni vedno bomo njegovi šoli, ki glavé nam bistri za življenje z ukom v korist nam in še poznim vnukom. Zato, naš nadučitelj dragi, v imenu vseh učencev zdaj vas zahvaljujem in vam kličem: Bog živi vas, vam zdravja daj, Bog vas ohrani let še mnogo, otroke vaše in soprogo!

PRVA DEKLICA:

Govoril si, deček, kot mož!

DRUGA DEKLICA:

Prinesel si slavljenca rož...

PRVA DEKLICA:

ki značijo sladko veselje...

DRUGA DEKLICA:

In srečno izpolnjene želje.

DEČEK:

In kakor rož rdečih ta šopek žari, tako nam ljubezen zanj živo goril!

PRVA DEKLICA:

V imenu učencev govoril si ti, v imenu učenk pa se naj še medve zahvaliva mu za nauke lepé ter srčno in dušno oliko!

DRUGA DEKLICA:

Zares smo dolžné mu zahvalo veliko.

DEČEK:

Gotovo, saj njemu vsekdar telesni in dušni naš blagor je mar.

PRVA DEKLICA:

Zato pa ves čas, odkar je pri nas, se trudi skrbno z glavó in roko in kaže, uči, kako naš vaščan naj dela, živi, da boljša si stan in srečnejših dni dočakamo kdaj!

DEČEK:

Zato slavljenca ves okraj visoko ceni in spoštuje in danes v lepi slogi se odkritosrčno z njim raduje!

PRVA DEKLICA:

In hrib mu in plan pošilja ta dan pozdrav razigran.

DRUGA DEKLICA:

Ta šopek preprost
poklanja mu gozd.

PRVA DEKLICA:

A žitno polje
te klase zlaté
in vinograd gozd,
ki up naj budi
na lepe še dnil

VSI TRIJE:

Posebno pa se mi hvaležno
zdaj slavljenču vsi poklonimo
in mu to klasje, cvetje nežno
v spomin prijazen izročimo!
Sprejmite ta preskromni dar,
mi vas ne zabimo nikdar!
Spominjajte še vi se nas,
pozdravljeni, Bog živi vas!

Fr. Rojec.

V službo domovine!

Tako bom v službi domovine:
Glavo veter naj obveje,
naj jo solnce zlato greje,
da bo jasen duh in čil.

Otrok zdrav pač vsem je mil!
K telovadbi in na gore,
rožnat sen do zlate zore,
a od zore pridno delo!

S tem me zdravje bo objelo,
duh krepak bo in telo.
Tak — pa v službo domovine,
da ji žarka sreča sine! —

Andrej Rapè.

Naša ura tika-taka . . .

Naša ura tika-taka
gre pravilnega koraka,
tika, tika brez prestanka,
taka, taka neugnanka.

Srčne nam utripe šteje,
niza jih v pravilne rede,
da iz njih kot mehke preje
celo dolgo večnost sprede . . .

Plazi se po stropu, steni,
vsepošvobod so prsti njeni,
trka rahlo na ušesa,
misel drami, srce stresá . . .

Ura bije —
v dušo vpije:
Čas minoli, čas minoli
več ne vrne se nikoli!

O, ta sraka, ki nam krade
zrna zlata, dneve mlade!

Gliša Koritnik.

